

kerhed under nærmere specificerede omstændigheder. Dernæst diskuteres hvilke sampling-planer, der kan være relevante i forskellige tilfælde, hvorefter man når til det vigtigste: at vælge en sample plan ud. Der behandles tre forskellige planer, der kan være tale om at bruge, hvis man vil måle revisionens kvalitet ved antal procent forkerte iagttagelser (= bilag) eller ved et gennemsnitligt antal fejl pr. bilag. De tre planer hedder henholdsvis „The Department of Defence Sampling Tables“, „The Dodge-Roming Sampling Tables“ og „The Columbia University Statistical Research Group Tables“. Der er flere eksempler på disse tabellers anvendelse.

Det er lettest, hvis man kan bruge en allerede udarbejdet plan, men kan man ikke det, kan man selv konstruere een, og hvordan det kan foregå handler et ret indviklet kapitel.

I det følgende kapitel 7 diskuteres forskellige problemer der opstår ved selve anvendelsen af sample-tabeller. Forfatterne når til den konklusion, at revisoren må „re-eksaminere og re-formulere formålet med en revision og gøre dette for hvert enkelt trin, nøje undersøge den information, han behøver for at træffe en afgørelse og endelig tage den risiko op til overvejelse, som afgørelsen indebærer“.

Det er ganske tydeligt, at forfatterne på dette punkt har gjort fremstillingen lidt mere indviklet end nødvendigt er og de benytter da også lejligheden til at fremkomme med den bemærkning, at afgørelser, der er truffet på grundlag af stikprøver nok løser væsentlige problemer for revisoren, men dog ikke nær alle, herunder navnlig ikke dem, der består i afvejning af relevante kriterier for det samples sammensætning, som man træffer dispositioner på grundlag af.

Et nyttigt kapitel er nr. 8, som behandler spørgsmålet om på en forholdsvis let måde, at kontrollere alt det almindelige kontorarbejde.

Tredje del behandler statistisk usikkerhed, og efter et par kapitler om den almindelige teori, når man frem til at diskutere omkostningerne ved forskellige samplemetoder, altså hvor stor sikkerhed man kan få for de penge, der foreligger, subs. hvor meget man må betale for en given sikkerhed. Dette er naturligvis overordentligt vigtigt, men sikkert endnu for spidsfindigt for den mand, der i praksis skal lave et sådant skøn hurtigt. Bogen afsluttes med et par detailproblemer, samt afsnittet om den praktiske organisation af sample-tekniken.

Der er et tabelbilag og et index.

Alt i alt må man sige, at bogen ikke vil virke afskrækkende på den interesse-rede, på den anden side behandler den et område, der er i støbeskeen, og er derfor sine steder unødigt uklar i fremstillingen. Men det er et område som såvel den praktiske som den teoretiske regnskabsmand må belave sig på før eller siden at skulle i gang med. Og antagelig mere før end siden.

Erik Johnsen.

J. K. Lasser, Standard Handbook for Accountants, McGraw-Hill, 1956, \$ 15,00.

Bogen er på 1400 sider, opdelt i 68 afsnit hver skrevet af en specialist i det pågældende emne. Lassers fortjeneste er navnlig, at han (eller rettere hans Tax Institute) har forestået redaktionen af bogen, men han har også bidraget som forfatter til flere afsnit.

Dette er en håndbog i regnskabsvæsen som det tager sig ud for den amerikanske revisor. Denne specielle synsvinkel begrænser anvendeligheden noget for danske forhold, idet flere afsnit ganske simpelt er irrelevante, men alligevel forbliver de relevante oplysninger i overtal også for hjemlige regnskabsfolk.

Som håndbog er bogen behæftet med denne publikationsforms fordele og ulem-

per. En fordel ved en stor håndbog som denne er, at alt er med, det man har brug for står et eller andet sted. En ulempe er, at også alt det banale er med og optager betydelig plads, idet bogen skal være til nytte for alle, der færdes på et kontor, hvor man beskæftiger sig med at revidere eller føre regnskab. Håndbogens anvendelighed beror derfor i vid udstrækning på dens overskuelighed og på dens index. Begge disse er stort set gode. Såvel artiklernes rækkefølge som deres kortfattede (fra 10 til 30 sider) gør dette mammutværk så overskueligt at man ikke skræmmes bort ved den blotte tanke om at skulle benytte det.

Det første hovedafsnit handler om revisionsvirksomhed som sådan. Det er inddelt i 13 underafsnit, som man kan gå meget let hen over med undtagelse af et instruktivt afsnit om det lokale bibliotek (i virksomheden) og hvad man kan få ud af det.

Andet hovedafsnit er helliget revisions-teknik. Foruden de sædvanlige afsnit om, hvordan man kan gå frem i store og små virksomheder, er der et om forskellige metoder i virksomheder, hvor der anvendes hulkort. Desværre er dette underafsnit så kort, at man må betvivle, at nogen kan have noget ud af det. Derimod finder man et udmærket afsnit om statistikens brug i revisionstekniken, nærmere betegnet om samplestørrelser og fejlgrænser.

Det tredje hovedafsnit indeholder artikler af Lasser selv om rapportafgivning i tilfælde af forretningsovertagelse, rapportering for intern kontrol og et afsnit hvis overskrift lyder sådan: „Audit of Efficiency of Management“ og som henhører under det banale.

Fjerde hovedafsnit er ret heterogent. Det indeholder artikler om budgettering, gennemskrivningssystemer, formular-teknik, intern kontrol ved hjælp af rapportering, to overflødige sider om „Electronic

Data Processing“, samt flere andre afsnit. Disse ting er forholdsvis udtømmende behandlet og afsnittet er sikkert det mest praktisk anvendelige i bogen. Med dette afsnit slutter det man vil kalde det rent regnskabstekniske i bogen og resten har mere med den del af regnskabsvæsenet at gøre, hvor også det økonomiske ræsonnement spiller en rolle.

Hovedafsnit 5 handler om rapportafgivning til bank, aktionærer, arbejdere, ledelse, offentlige myndigheder, samt om opstilling af break-even diagrammer. Der er også et afsnit om diagram-teknik.

Resten af bogen består af 4 hovedafsnit. Afsnit 6 handler om undersøgelser for den, der vil „investere“ i fonds, afsnit 7 om finansielle undersøgelser, afsnit 8 om forecasting med de sædvanlige grove konjunktur og sæsonanalyser og afsnit 9 endelig om „Basic Fundamentals“, hvilket står for regnskabsvæsenets grundbegreber, hvortil her henregnes de forskellige vurderingsprincipper.

Sammenfattende kan man sige, at der i denne bog et eller andet sted står det, den praktiske regnskabsmand har brug for at vide i den konkrete situation. Alligevel hører bogen næppe hjemme på hans private boghylde, medens dens postering på firmaets omkostningskonto er mere at anbefale.

Skat, ved revisor Ove Thomsen, H.D.
Tillæg for skatteåret 1957-58.
Forlaget Ivar 1957.

Dette er det fjerde tillæg til Ove Thomsens bog *Skat*; det går fra s. 241 til 372, og har et 20 sider stort stikordsregister. Der opstilles i tilknytning til hovedfremstillingen en række nye domme, cirkulærer og bekendtgørelser, som er et nødvendigt supplement til de foregående.

Erik Johnsen.